

Від педагогіки сьогодні залежить наше майбутнє

[Г. Гаряєва, викладач НТУ «ХПІ», А. Курганська, викладач ЗОШ № 169]

#11-12 от 15.05.2013

Бажання підвищити свою кваліфікацію, отримати інформацію про нові досягнення в галузі педагогіки привели нас на кафедру педагогіки та психології управління соціальними системами, де ми отримали змогу здобути другу вищу освіту за спеціальністю «Педагогіка вищої школи».

Заняття на ПВШ мають певні особливості. По-перше, у групі вчать дорослі люди, що мають високий статус (керівники навчальних закладів, викладачі вузів, шкільні вчителі). По-друге, протягом життя вони неодноразово проходили курси підвищення кваліфікації, де були слухачами, і багато хто з них має власний, сформований досвідом, стереотип занять. По-третє, вік студентів (а в групі слухачі від двадцяти до п'ятдесяти років) впливає на сприйняття нового, засвоєння знань, формування вмінь, звичок і, взагалі, світосприйняття. Завідувач кафедри професор О. Г. Романовський створив науково обґрунтовану, ефективну методику викладання педагогіки, грамотно реалізуючи відомі принципи навчання і виховання, виділивши у них найважливіше. Ми на собі відчули головні принципи методики викладання: системність, цілеспрямованість, діяльнісний та поліваріантний підходи. Навчально-виховний процес являє собою систему, тобто всі його компоненти (цілі, зміст, форми та методи навчання і контролю) працюють на розв'язання загальної проблеми – підготовку викладачів для вузів, які повинні ефективно здійснювати кілька різних видів діяльності – навчальну, методичну і пов'язану з нею навчально-виховну, науково-дослідницьку і організаційно-управлінську.

На початку занять ми перебували у стані легкого збентеження. Де б не доводилося вчитися останні п'ять років, процес навчання зводився до сприйняття інформації від різних викладачів. А тут ми стали справжніми студентами, на яких упала величезна кількість занять (на роботі ніхто не вірив і не сприймав серйозно наші клопоти). Проте під час занурення у навчання виявилось, що більшість завдань цілком під силу і дуже цікаві.

А врешті-решт, через виконання завдань ми впевнилися у тому, що діяльнісний підхід є найбільш ефективним. Висловлюємо подяку викладачам О. С. Пономарьову, З. О. Черваньовій, О. А. Ігнатюк, В. Є. Михайличенко, Н. В. Середі, І. В. Синельник та іншим за велику кількість методичних матеріалів і порад, які вони надали. Викладати педагогіку і пов'язані з нею дисципліни – велике мистецтво!

У магістратурі ми мали змогу опанувати багато нових для нас дисциплін. Заняття починалися з мотивування. Погрози і «заходи» не завжди стимулюють до роботи, навіть у молодому віці. А навчаючи таку різну за віком аудиторію, головне – викликати інтерес, зацікавити, надати для розв'язання життєво важливі проблеми і ситуації і отримати бажаний результат.

Професори О. С. Пономарьов, В. Є. Михайличенко, доцент І. В. Синельник з великим бажанням і наснагою передають свій досвід, вчать інших тому, що знають і чим досконало володіють, і що виявляється вкрай необхідним не лише у роботі, а й у повсякденному житті. Піднесення від усвідомлення – «у мене виходить, значить, й у подальшому все вийде» – ми пережили під час курсу «Педагогічне спілкування та риторика», коли поруч привітний, терплячий, але вимогливий викладач доцент Н. В. Середя мобілізує волю, сили, спонукає робити краще, більше, виключити шаблони і працювати творчо. Звичайно ж, що перший мотив – «треба вчитися» – також при цьому працює. Він, як страховий поліс, не дозволяє відступати, піддаватися невпевненості, розгубленості. Педагог зорієнтувала на те, що всі прийшли навчатися і тому вимоги викладача треба виконувати, дотримуватися правил субординації і не боятися ставити запитання (на заняттях, після них, навіть по телефону). Важливо, щоб слова не розходилися зі справами. Були зроблені установки, сформульовані правила гри і, перш за все, викладач сама їх дотримувалася. Це дисциплінувало і нас. І, що важливо, формулюючи систему вимог до нас, викладачі демонстрували їх реалізацію на своїх заняттях.

Велика подяка О. А. Ігнатюк, яка почала заняття зі знайомства і коротко розповіла нам про себе, про свій багаторічний досвід вивчення педагогіки та психології та отриманні результати. Їй вдалося відразу встановити контакт, доброзичливі стосунки, проте при цьому була дана правильна установка на те, що доведеться працювати, думати, але все це буде цікаво, тому що необхідно для роботи, для життя, для дому.

Підготовка всіх викладачів кафедри відповідає сучасним психолого-педагогічним вимогам, і це ні в кого з магістрів не викликає сумніву, як і те, що кожен викладач має високий рівень культури взагалі і культури мовлення зокрема.

За умов необмеженого інформаційного потоку складно створити фундамент, на якому можна вибудувати споруду професіоналізму. Професіоналізм визначається не обсягом знань і вмінням їх передати, а мистецтвом допомогти створити власний стиль викладання.

Вести професійну діяльність, розв'язувати задачі і проблеми з використанням як здобутих раніше знань, так і тих, що викладені у нормативних документах (а вони з'являються майже щоденно), науковій літературі, довідниках, енциклопедіях і, врешті решт, Інтернеті. І ми під час проходження педагогічної практики показали свою здатність вести ефективну професійну діяльність.

Захистивши дипломні роботи, отримавши диплом магістра з педагогіки вищої школи, ми, окрилені новими ідеями, повернулися до власної педагогічної діяльності, своїх учнів та студентів. І через деякий час, сумуючи за заняттями і викладачами кафедри педагогіки та психології управління соціальними системами, ми висловлюємо щирі слова подяки за подаровані додаткові, майже несподівані, миті веселого студентського життя, за людяність, повагу, інтерес до кожної особистості і бажання зростати як професіонал кожного дня!

Випускники спеціальності «Педагогіка вищої школи» 2012 року